

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΥΡΥΘΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΜΑΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

Ένας ηγέτης (από τον Πρωθυπουργό μέχρι τον αρχηγό της Οικογένειας), για να μπορέσει να επιτελέσει το καθήκον του, θα πρέπει η εμπειρία της όλης ζωής και συμμετοχής του στο αντίστοιχο λειτούργημα, να εναποθέσει δογματικά πλέον στις γνώσεις του, ποια ήταν τα σωστά και ποια τα λαθεμένα. Ποιες ακόμη και από τις προσωπικές του επιλογές ήταν σωστές ή λάθος, ακόμη και το σπουδαιότερο, η δυνατότητα της αντικειμενικής αυτοκριτικής. Και! τέλος η μετ' επιμονής και υπομονής προσπάθεια να ενημερώσουμε αυτούς για τους οποίους είμαστε υπεύθυνοι, ποια η αξία των απόψεών μας και ποια θα είναι τ' αποτελέσματα από την εφαρμογή των.

-Ως Στρατιωτικός και διατελέσας Διοικητής της ΣΜΥ και ΣΣΕ, ασχολήθηκα με την υπέροχη Ελληνική νεολαία και το γενικό συμπέρασμά μου είναι ότι, **καθοδηγούμενοι οι νέοι μας, υπό συνετού, στοργικού, δίκαιου, πλήρως επαγγελματία και αποτελούντος του ιδίου ως παραδειγματος προς μίμηση**, οι νέοι μας μπορούν να επιτύχουν θαύματα. Άλλως! τους οδηγούμε με μαθηματική ακρίβεια σε δρόμους απαιτήσεων, άνευ προσφοράς των ιδίων, αποστερούντες αυτούς μελλοντικά των ουσια-

στικών εκείνων αρχών και αξιών που απαιτούνται οπωσδήποτε σε μια κοινωνία από την επιστημονική κοινότητα της.

-Θα ήθελα να καταθέσω τις σκέψεις μου για μια γόνιμη κριτική με σκοπό να επανέλθουν όλοι οι μέλλοντες επιστήμονες της χώρας μας στο ουσιαστικό ενδιαφέρον για το οποίο φοιτούν και ν' απαλλαγεί η ωραία αυτή νεολαία μας από την ομηρία σ' ένα σύστημα άθλιο για την κοινωνία, που κανείς δεν πιστεύει και το οποίο δυστυχώς όλοι οι υπεύθυνοι προς τούτο φορείς μικρονοούντες του δίδουν παράταση ζωής, με συνεχείς αμέτρητες συνέπειες.

-ΠΡΩΤΟΝ: Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να νοιώθει άνετα ένας καταξιωμένος επιστήμονας, ο οποίος ανέρχεται στο αξίωμα του Πρύτανη, με το 1/8 των ψήφων των φοιτητών του. Και! μάλιστα όταν ψηφίζεται από αυτούς, που αύριο εκβιαστικά και βάνουσα θα αναγκάσουν τον καταξιωμένο αυτό επιστήμονα να συμβιβασθεί με την συνείδησή του, για να ικανοποιήσει τα ανέντιμα και παράνομα αιτήματα των ολίγων. Αυτά τα παιδιά δυστυχώς είναι έργο των αθλίων κομματικών ινστρουκτόρων, που εμφύτευσαν στις αγνές παιδικές ψυχές των την βία, την παρανομία, την ασέβεια, την παγκοσμιοποίηση του απάτριδος με αντάλλαγμα την αυριανή συμμετοχή τους, στην κομματική πολιτική.

-Το σύστημα έχει παταγωδώς αποτύχει και στην ιδέα του και στην εφαρμογή του. Σε σωστή θέση είναι τα 7/8 των φοιτητών του Πανεπιστημίου, που δεν έρχονται να ψηφίσουν και **οι οποίοι στέλνουν ένα βασικό μήνυμα προς τους δασκάλους των λέγοντας: Άλλη είναι η δική μας υποχρέωση και προτεραιότητα, μη μας δίνετε εξουσία και συμμετοχές, που η εμπειρία και η ωριμότητα που έχουμε δεν τις δικαιολογεί με καμία δύναμη. Βοηθήστε μας να επιτύχουμε τον σκοπό για τον οποίο, με πολλούς κόπους και βάσανα, ήλθαμε στα Πανεπιστήμια.**

-Το θέμα της επιλογής του Πρύτανη, είναι καθαρά και αποκλειστικό, λόγω εμπειρίας γνώσεων και αντικειμενικής κριτικής, έργο της επιστημονικής διδακτικής κοινότητας του Πανεπιστημίου και κανενός άλλου. Έτσι! η αξία, η αξιοπρέπεια και οι κόποι ενός επιτυχημένου επιστήμονα θα δικαιωθούν ακέραια και θα διατηρηθούν στο επίπεδο που το επιβάλλει η θέση αυτή, μέχρι της διαδοχής του.

-ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η γενιά της σημερινής επιστημονικής πανεπιστημιακής κοινότητας δεν εκτίμησε όπως θα έπρεπε την θέση της και τον ρόλο της μέσα στην ελληνική Κοινωνία. Δημιούργησε τον άκρατο συνδικαλισμό,

έφερε στα Πανεπιστήμια τον κομματισμό, ή τουλάχιστον αδιαφόρησε για την είσοδο του φθοροποιού αυτού στοιχείου στα Πανεπιστήμια.

-Πολιτική τοποθέτηση πρέπει να έχουν, όχι μόνο οι πανεπιστημιακοί ή οι φοιτητές, αλλά όλοι οι πολίτες που ζουν σε μια Δημοκρατική Χώρα. Όταν όμως ο Πανεπιστημιακός Λειτουργός εκφράζει την κομματική του προέλευση ή συμπάθεια, δεν είναι πολιτική τοποθέτηση, αλλά κομματική.

-Τότε! ο φοιτητής του οποίου ο Καθηγητής του αποτελεί το πρότυπο, θα τον ακολουθήσει με τις όποιες συνέπειες από τις ανώριμες και άπειρες σκέψεις και ενέργειές του. Έτσι τα άθλια κόμματα που σκοπό έχουν να ελέγχουν κάθε κοινωνικό χώρο, πολύ περισσότερο θα επιδιώκουν να ελέγχουν το κάθε ένα για λογαριασμό του την φοιτητική κοινότητα, με τις διαλυτικές συνέπειες στα πανεπιστήμια. Με την νοοτροπία αυτή, δυστυχώς, δεν μπορεί να κοπεί ο ομφάλιος λώρος των φοιτητικών παρατάξεων από τα κόμματα. Η πολιτική θέση πρέπει να εκφράζεται από τους λειτουργούς του Δημοσίου και ιδίως από τους δασκάλους γενικά, μόνον όταν στην λειτουργία της η Δημοκρατία το απαιτήσει.

-ΤΡΙΤΟΝ: Σήμερα φθάσαμε στο σημείο να κατηγορούμε τους νέους για την αποστροφή των περισσοτέρων τους προς την πολιτική και γιατί δεν θέλουν να έχουν καμία σχέση με το υφιστάμενο σύστημα. Τους κατηγορούμε, γιατί αντιδρούν στο κακό πολιτικό σύστημα με τον χειρότερο τρόπο, την αδιαφορία. Τους κατηγορούμε διότι πιστεύουν ότι με την δική τους συμμετοχή τίποτε δεν μπορεί ν' αλλάξει στο σύστημα που εδράζεται στα ισχυρά συμφέροντα των ολίγων και σ' αυτά της άρχουσας πολιτικο-κομματικής τάξης. **Και πάλι πιστεύω ότι αυτή η νεολαία έχει δίκαιο και με την στάση της αυτή στέλνει άλλο ένα μήνυμα, αθόρυβα, σταθερά και ουσιαστικά, ότι τίποτε δεν κάματε γι' αυτό με τις μέχρι σήμερα θέσεις σας, στάσεις σας και θεωρίες σας.**

-ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Μιλάμε για Πανεπιστημιακό Άσυλο. Πιστεύω ότι σήμερα πλέον, δεν υπάρχει μέσα στην πανεπιστημιακή εκπαιδευτική και φοιτητική κοινότητα άτομο σκεπτόμενο που να πιστεύει την ανάγκη ύπαρξης ασύλου στο χώρο των Πανεπιστημίων μας. Διότι το Άσυλο πλέον στα Πανεπιστήμια είναι μια **ουτοπία**, μια απαρχαιωμένη αντίληψη, συνοδευόμενη από φανταστικές Χούντες. Είναι δυνατόν να επικαλούμεθα σήμερα την ανάγκη του Πανεπιστημιακού Ασύλου, για την περιφρούρηση της ελευθέρως διακίνησης ιδεών στους χώρους των Πανεπιστημίων; Όταν! υπάρχει ελευθέρως διακίνηση ιδεών πάσης μορφής και προε-

λεύσεως σ' όλους τους χώρους της χώρας μας, ακόμη και σ' όλα τα Μ.Μ.Ε. (Ρ/Α, Τ/Ο, πάσης μορφής έντυπο υλικό κ.λπ.). Άρα το περίφημο πλέον «Άσυλο» άλλους σκοπούς εξυπηρετεί και η μη κατάργησή του ήταν απλώς αδυναμία εξουσίας.

-ΠΕΜΠΤΟΝ: Το πρόβλημα σήμερα με την νεολαία μας, που έχει διαφοροποιήσει τις προτεραιότητες που σπουδάζει είναι ότι μειώνεται ο αριθμός των νέων με αρχές, αξίες, σεβασμό και πατριωτισμό.

Αυτό κατά την γνώμη μου οφείλεται στους παρακάτω λόγους:

- **Στην μείωση προτύπων** που να αποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση κατά βάση στον εκπαιδευτικό χώρο, από το δημοτικό μέχρι το Πανεπιστήμιο. Στο οικογενειακό περιβάλλον, στους δημόσιους λειτουργούς και στην Κοινωνία.

- **Στην εμφάνιση σειρήνων, κυρίως στον Πανεπιστημιακό χώρο με αλλοπρόσαλλες ιδέες και αντιλήψεις**, σε θέματα εθνικά, κοινωνικά, ιστορικά κ.λπ. με ρεαλιστική έλξη μερίδας νέων, στοχεύοντας στον επαναστατικό χαρακτήρα των νέων μας, με δραματικές πολλές φορές συνέπειες.

- **Στην αύξηση υπερμέτρως του αριθμού των Πανεπιστημίων** της χώρας μας και την εύκολη είσοδο σ' αυτά περιορισμένης δυνατότητας νέων, καίτοι όλοι γνωρίζουμε την ρήση του λαού: «Όλα τα παιδιά δεν κάνουν για γράμματα». Με σοβαρό και τεράστιο κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα για την πατρίδα μας. Δηλαδή! με τον τρόπο αυτό, κατά την γνώμη μου, μειώνουμε το κύρος της επιστήμης και των επιστημόνων μας, την επιστημονικά ανεπτυγμένη λειτουργία των Πανεπιστημίων μας **και τέλος τον αποπροσανατολισμό μεγάλης μερίδας νέων**, ακατάλληλων για τις επιστήμες, προς τον κρατικό κορβανά, αλλά ικανών για άλλες δημιουργικές και παραγωγικές εργασίες, που τόσο ανάγκη έχει η Χώρα μας.

-ΕΚΤΟΝ: Το τελευταίο και πολύ σοβαρό θέμα, που θα επιθυμούσα να σχολιάσω, είναι η ασφάλεια των Πανεπιστημίων. Ο ειδικά ευαίσθητος χώρος των Πανεπιστημίων μένει ουσιαστικά αφύλακτος. Είναι κι αυτό μια αδικαιολόγητη εξαίρεση για τα ελληνικά δεδομένα. Είναι απαράδεκτο, αδικαιολόγητο και εγκληματική παράληψη ουσίας, παρά τα δεινά που μέχρι σήμερα υπέστησαν τα πανεπιστήμιά μας, να μην έχει οργανωθεί μέχρι σήμερα η ασφάλεια των Πανεπιστημίων. Το τμήμα αυτό θα έχει την ευθύνη ασφαλείας των εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου και τον έλεγχο εισόδου ' σ' αυτό.

-Ορισμένες σκέψεις για την οργάνωση και λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κατά την ταπεινή μου γνώμη, στοιχειοθετούνται με τις παρακάτω προτάσεις:

- Δεν θα πρέπει το πρυτανείο και το διδακτικό προσωπικό ν' ασχολείται με θέματα ασφαλείας, συντηρήσεως εγκαταστάσεων και μέσων και με θέματα υποστηρίξεως της λειτουργίας των Πανεπιστημίων. Το προσωπικό αυτό, ανεπηρέαστο από άλλες λειτουργικές ανάγκες των Πανεπιστημίων, θα πρέπει να απασχολείται αποκλειστικά με το κύριο έργο των Πανεπιστημίων, που είναι η μετάδοση γνώσεων και με μελέτες κατόπιν αιτήσεων ή αυτεπαγγέλτως όχι προσωπικές, αλλά πανεπιστημιακές και με τον συντονισμό πάντοτε της Πρυτανείας.

-Να οργανωθεί επ' ωφελεία των Πανεπιστημίων, ανεξάρτητο τμήμα ελέγχου εισόδου και εξόδου ατόμων και ασφαλείας εγκαταστάσεων και μέσων.

-Ο υπεύθυνος ασφαλείας σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα εκτιμά την κατάσταση και όταν εξαντλήσει όλα τα μέσα που διαθέτει και αδυνατεί ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση, θα συνεργάζεται με την Αστυνομία, για την ασφάλεια από πάσης πλευράς των Πανεπιστημίων.

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**